

מ"ת 9668/05/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד שתיו, ח'אלד עלי

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 9668-05-15 מדינת ישראל נ' שתיו(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת עידית וינברגר

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. מוחמד שתיו (עציר)

2. ח'אלד עלי (עציר)

החלטה

1. בקשה להארכת מעצרם של המשיבים, עד תום ההליכים נגדם בת"פ 9647-05-15.

על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 2.5.15 התפרצו המשיבים למחסן בגדים המצוי בבעלותו של המתלונן בקרית אתא (להלן: "העסק"). המשיבים קפצו מעל החומה המקיפה את העסק, ואז נכנס המשיב 1 דרך חלון אל תוך העסק, על מנת לבצע גניבה, בעוד המשיב 2 מציץ דרך אותו החלון עד לצאתו של המשיב 1 מהעסק, לאחר שהחלה האזעקה במקום לפעול. על פי הנטען בכתב האישום, ביצעו המשיבים את עבירת ההתפרצות בצוותא, בכוונה לגנוב רכוש מהעסק.

העבירה המיוחסת למשיבים הינה התפרצות לבניין שאינו דירה, עבירה לפי סעיף 407 (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 + סעיף 29 לחוק.

2. ב"כ המשיב 1 אינו חולקים על קיומן של ראיות לכאורה, ועל קיומה של עילת מעצר, ומבקש להורות על שחרורו לחלופת המעצר המוצעת.

לטענתו, ניתן ללמוד מנסיבות ביצוע העבירה כי המשיבים ידעו שהמחסן אינו מאויש, ועובדה זו, בצירוף מכלול נסיבות העבירה מלמדים כי עילת המסוכנות הינה ברף הנמוך.

ב"כ המשיב 2 חולקת על קיומה של עילת מעצר, ומפנה לכך שהפסיקה מכירה בקיומה של עילת מעצר בעבירות רכוש, במקרים מיוחדים בלבד, של עבירות המבוצעות באורח שיטתי בהיקף ניכר, ותוך שימוש באמצעים מתוחכמים. לטענתה, נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על כך שלא היה בה פוטנציאל לסיכון חיי אדם, ולמעשה מדובר בהתפרצות יחידה שבוצעה תוך "ניצול הזדמנות" שנקרתה בדרכם של המשיבים, אשר לטענתם חיפשו במקום ברזל.

3. פסק הדין בעניין פרנקל, אכן קבע כי עבירות רכוש עשויות להקים עילת מעצר מקום בו הן מבוצעות באורח

שיטתי או בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים (ראה בש"פ 5431/98 **פרנקל נ' מ"י**). עם זאת, הלכה זו התפתחה עם השנים וגבולותיה של עילת המעצר בעבירות רכוש, הורחבו.

ביהמ"ש העליון קבע, במספר הזדמנויות, כי עבירות רכוש יכולות להקים עילת מעצר לאו דווקא בתנאים שנקבעו בהלכת פרנקל. כך נקבע בהחלטתו של כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 **פאדי מסארווה נ' מדינת ישראל**, שם נאמר:

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה הראשונה".

ראו גם: בבש"פ 1221/11 **קוזלי עמאד נ' מדינת ישראל** (מיום 27.2.11).

4. העבירה המיוחסת למשיבים אמנם נעדרת תחום, אולם בוצעה בצוותא, לכאורה תוך תכנון מוקדם, ועברם הפלילי המכביד מאוד של המשיבים, מעיד על שיטתיות ועקביות המקימה עילת מעצר.

לחובתו של המשיב 1 הרשעות רבות בתחום עבירות הרכוש הכוללות פריצה וגניבה. הרשעתו האחרונה היתה ביום 1.4.14 ובגינה נגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים ומאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים.

נראה כי הרשעותיו בעבר, והמאסר המותנה התלוי ועומד נגדו לא היה בהם כדי להרתיע את המשיב 1 מביצוע עבירה נוספת זו המיוחסת לו.

לחובתו של המשיב 2 שבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, האחרונה בהן מיום 11.12.13.

גם בעניינו של המשיב 2, עברו המכביד בצירוף נסיבות העבירה המיוחסת לו כיום, מקים עילת מעצר בגין מסוכנות.

5. החלופה המוצעת למשיב 1 הינה בעכו, עיר מגוריו, בבית אמה של אשתו, גב' אמנה טאהא. המפקחות המוצעות הן אשתו מייסון שתיווי ואחותה נווין טאהא.

המפקחות נחקרו, והתרשמתי כי הן מבינות את האחריות המוטלת עליהן כמפקחות. גב' טאהא, גיסתו של המשיב 1 אינה עובדת, ומתגוררת בבית אמה עם בעלה. אני סבורה כי היא ואשתו של המשיב יוכלו להוות מפקחות ראויות, בפרט אם יחתמו על ערבות צד ג' בסכום משמעותי.

החלופה המוצעת למשיב 2 הינה בביתו, בפיקוחה של אשתו, נאדה עלי, אחותה המתגוררת בסמוך מאוד אליה, נדיה אבו דיאב, ואחיו של המשיב עלי מחמוד.

מחקירתם של המפקחים עולה כי הם מבינים את האחריות המוטלת עליהם, וכי יוכלו לשמש מפקחים ראויים.

האח עלי מחמוד, העיד כי בינו לבין המשיב 2 יחסי קרבה, והוא בעל השפעה עליו. מחמוד מקיים אורח חיים נורמטיבי, עובד, ולמרות שבעברו הרחוק הרשעות בודדות בעבירות אלימות, איני סבורה כי יש בכך כדי לפסול אותו מלשמש מפקח למשיב.

לפסיקת בית המשפט העליון לפיה עבר פלילי מכביד של מפקח מוצע, אינו פוסל אותו בהכרח מלשמש מפקח, אם מדובר בהרשעות בעברו הרחוק ראו: בש"פ 12/75 **מדינת ישראל נ' רועי הררי** (3.1.12). קל וחומר במקרה הנדון בו אין מדובר בעבר מכביד, והמפקח העיד עליו מיד כשנשאל על כך.

6. לאחר ששמעתי את המפקחים המוצעים, שוכנעתי כי ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר אשר פגיעתה במשיבים תהיה חמורה פחות.

לפיכך אני מורה על שחרורם של המשיבים בתנאים המפורטים להלן:

המשיב 1 ישהה במעצר בית מלא בביתה של אמנה טאהא ת"ז 020690277 בעכו העתיקה 13/8, בפיקוחה של אשתו מייסון שתיווי ת"ז 029758968, ואחותה נווין טאהא ת"ז 040762767.

המשיב 1 יוכל לצאת ממעצר הבית כל יום בין השעות 16:00 - 17:30 לשם התאווררות, בליווי אחת המפקחות.

להבטחת תנאי שחרורו יפקיד המשיב 1 פקדון בסך 3,000 ₪ ויחתום על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪. כן יפקיד ערבות צד ג' של כל אחת מהמפקחות על סך 10,000 ₪.

המשיב 2 ישהה במעצר בית מלא בביתו בעכו העתיקה 13/201 בפיקוחה של אשתו נאדה עלי, גיסתו נדיה אבו דיאב ואחיו מחמוד עלי ת"ז 029115003.

המשיב 2 יוכל לצאת ממעצר הבית כל יום בין השעות 17:30 - 19:00 לשם התאווררות, בליווי אחד המפקחים.

להבטחת תנאי שחרורו יפקיד המשיב 1 פקדון בסך 3,000 ₪ ויחתום על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪. כן יחתום כל אחד מהמפקחים על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ה, 11 מאי 2015, בהעדר הצדדים.